

at ogsaa han bør have Ret til — uanset Befragterens Stilling — at træde tilbage fra Befragtningen uden at ifalde Erstatningsansvar. En Regel herom er derfor foreslaaet optaget i denne Sammenhæng.

Af Hensyn til Ønskeligheden af at undgaa Usikkerhed med Hensyn til, om Hævningsretten vil blive benyttet, har man derhos tilføjet en Regel om, at den, der til Fritagelse for Erstatning vil paaberaabe sig en af de nævnte Omstændigheder, skal give Medkontrahtenten Meddelelse derom uden ugrundet Ophold.

Paragraffens sidste Stykke svarer ganske til Sølovens § 126, 1ste Stk., 2det Punktum.

Til § 132.

Bestemmelsen træder i Stedet for Sølovens § 126, 2det Stk., jfr. §§ 129 og 130.

Efter Forslagets 1ste Stk. er Forholdet da det, at hvis Befragteren kun leverer en Del af det aftalte Gods, anses han at være traadt tilbage fra Befragtningen, for saa vidt angaar det manglende Gods, og Bortfragterens Stilling i Forhold til dette Gods bliver at bedømme efter Reglerne i § 131.

Bortfragteren vil derimod være forpligtet til at tiltræde Rejsen med det leverede Gods. Det er indlysende, at hvis Befragteren efter Reglerne i § 131 er ansvarsfri med Hensyn til det ikke leverede Gods, vil Bortfragteren kunne udsættes for stort Tab, om han skulde tvinges til at udføre Rejsen med kun en Del af Ladningen og kun faa Fragt herfor.

Man har fundet at maatte give Bortfragteren en Mulighed for at væge sig herimod, og foreslaar derfor, at der gives Bortfragteren en Ret til, uanset om Erstatningspligt for Befragteren foreligger eller ikke, at hæve Befragtningen i dens Helhed, hvis ikke paa Opfordring Erstatning bliver betalt eller Sikkerhed stillet inden Lastetidens Udløb.

Paragraffens sidste Stykke regulerer Bortfragterens Ret til at kræve Erstatning, naar han benytter sin Ret efter 2det Stk. til at hæve Befragtningen i dens Helhed.

Er Befragteren erstatningsansvarlig for

det manglende Gods, vil Bortfragteren efter Forslaget faa fuld Erstatning for Fragttab og anden Skade, for saa vidt angaar alt det Gods, Befragtningen angaar. Er Befragteren efter § 131 ikke erstatningsansvarlig med Hensyn til det manglende Gods, bliver han det naturligvis heller ikke, fordi Bortfragteren hæver Aftalen. Spørgsmaal kunde kun opstaa, om der skulde betales Erstatning, for saa vidt angaar det leverede Gods. Da Befragteren dog for dette Gods' Vedkommende har vist sin Villighed til at medvirke til Aftalens Opfyldelse, og da det er Bortfragteren, som nu har taget Initiativet til Aftalens Ophævelse i dens Helhed, har man dog fundet det mest rimeligt helt at fritage Befragteren for Erstatningspligt.

Følgen heraf vil efter Forslagets § 134, 2det Stk. blive, at Bortfragteren kun kan kræve paaløben Godtgørelse for Overliggetid og yderligere Ophold.

Bortfragteren maa derfor overveje, om det bedst svarer sig for ham at nøjes hermed i Forbindelse med at faa sit Skib til fri Disposition, eller udføre Rejsen med det Gods, Befragteren har leveret, eventuelt suppleret med andet Gods, som Bortfragteren maatte kunne skaffe. Det bemærkes herved, at Bestemmelsen i § 74 ikke kan være til Hinder herfor, idet Befragteren netop er traadt tilbage fra Befragtningen for saa vidt angaar det ikke leverede Gods.

Endelig skal nævnes, at hvis Konnossement allerede er udstedt for det indlastede Gods, vil Bortfragterens Hævningsret være begrænset af Reglen i Forslagets § 156, og at Anvendeligheden af § 132 ligeledes kan være udelukket som Følge af selve Befragtningsaftalens Indhold, f. Eks. hvis Fragten er fastsat som en lumpsum, der skal betales, uanset hvor meget Gods, der er leveret, og dette — medmindre modstaaende Aftale er truffet — selvom det leverede Gods ikke frembyder tilstrækkelig Sikkerhed for Fragten.

Reglen i Sølovens § 126, 1ste Stk., sidste Pkt., er udeladt som værende af for vilkaarligt Indhold. Om Bortfragteren, naar Forhold som i Forslagets § 132 ommeldt